

hláška min. vnitra ze dne 20. srpna 1920 č. 492 Sb.), pak ovšem není uvedená podmínka splněna.

Na tomto právním názoru nss trvá.

St-lka přiznává, že její otec nedožil se zmíněného rozhodného dne, nýbrž pouze matka, jež měla v té době čsl. státní občanství, má však za to, že ani při manželských dětech nevyhledává se pro nabytí nároku založeného v bodu 3 § 1 úst. zák. č. 236 z r. 1920, aby oba rodiče rozhodného dne se dožili, nýbrž, že dostačí, dožije-li se ho alespoň matka.

Tento názor jest zřejmě nesprávný, neboť zákon ze dne 9. dubna 1920 č. 236 Sb. zachoval v § 13 v platnosti dosavadní ustanovení o nabývání a pozbývání práva domovského — pokud tímto zákonem se nemění. Dle zákona o právu domovském ze dne 3. prosince 1863 č. 105 ř. z. nabývají však děti manželské právo domovské v oné obci, do které příslušel otec v době jejich narození nebo v době dřívějšího úmrtí. V případě změny práva domovského následují ne z letité děti manželské otce (§ 12). Z ustanovení těchto jde, že státní občanství a domovské právo manželských dětí řídí se jediné dle státního občanství a domovského práva otce a že domovské právo matky u dětí manželských nemá významu. Okolnost, že zákon č. 236/20 v § 1 v odst. 3 mluví o občanech v množném čísle, vysvětluje se tím, že jedná o dětech vůbec, nerozeznáváje mezi dětmi manželskými, jejichž domovské právo se řídí dle otce, a dětmi nemanželskými, řídícími se dle matky — neposkytuje však opory pro názor, že u dětí manželských v případě dřívějšího úmrtí otce stačí, když matka v době, kdy zákon č. 236/20 nabyl účinnosti, měla na území čsl. republiky právo domovské.

Ježto manželský otec st-lčin nedožil se rozhodného dne, t. j. dne 16. července 1920, nejsou splněny náležitosti právě udaného zákonitého ustanovení a jeví se nárok st-lčin, pokud jest na tomto ustanovení zákona založen, v zákoně neodůvodněn.

Je-li domovské právo matky beze všeho významu pro domovské právo manželských dětí, není vadou řízení, že žal. úřad nekonal šetření o tvrzení st-lčině, že její matka v T. bydlí, má tam domovské právo a dosud jest na živu a není ani vadou, že se žal. úřad o těchto okolnostech v nař. rozhodnutí nezminil.

Pokud st-lka udává, že narozením nabyla ve smyslu § 2 úst. zák. č. 236/1920 čsl. státního občanství, dlužno poukázat na to, že se provdala za Řehoře L., který patřil domovským právem dle udání do Turynky v býv. Haliči a ve světové válce padl.

Tímto provdáním nabyla dle § 7 zákona ze dne 3. prosince 1863 č. 105 ř. z. domovského práva v obci, v níž měl její manžel domovské právo, tedy dle vlastního udání v Turynce a není čsl. státní příslušnicí, neboť vdova dle § 11 tohoto zákona podržuje domovské právo v obci, v níž byl její manžel v době smrti příslušný.

Jsou tedy veškeré námitky stížnosti bezdůvodny.

Č. 2344.

Policej ne veci trestné: Po 3. októbri 1920 bol iba lichevný súd príslušným súdiť o priestupku dl'a § 6 zák. z 17. októbri 1919 č. 568 Sb.

(Nález zo dňa 11. mája 1923 č. 7884.)

V e c: Michal V. a Jánova D. v Nov. Zámkoch proti ministru s plnou mocou pre spravu Slovenska stran policajného priestupku Šu 6 zák. č. 568/1919.

V ý r o k: Napadnuté rozhodnutie zrušuje sa ako nezákonné.

D ô v o d y: — — —

Nieť sporu o tom, že sť-lia odsúzení boli pre priestupok prekročenia najvyšších cien dl'a Šu 6 zákona z 17. októbra 1919 č. 568 Sb. správnymi úradu a že rozsudok I. inštancii vyneseny bol dňa 7. januára 1921, ktorýžto rozsudok bol schválen aj ministrom ako III. stupňovou inštanciou vo veciach správnych priestupkov dňa 7. augusta 1922.

Sťažnosť v prvej rade uplatňuje námietku, že ide o výrok absolutne inkompetentného úradu, nakoľko počínajúc dňom 3. októbra 1920 priestupky dl'a Šu 6 cit. zákona padajú do kompetencie ľudových lichevných súdov.

Nss shľadal, že námietka táto je opodstatnená.

Jest sice pravdou, že dl'a Šu 6, odst. 1 cit. zákona ten, kdo za predmety potreby požaduje vyššiu cenu, než je najvyššia cena, ustanovená pre tieto predmety — bude potrestaný pre správny priestupok. t. j. správnymi úradu — ale Šom 1. lit. b) nariadení vlády z 3-ho septembra 1920 č. 517 Sb. pozmenená bola kompetencia táto v ten smysel, že na miesto úradov správnych priestupky prekročenia maximálnych cien prikazujú sa pravomoci súdov lichevných.

Ponevác norma táto nabyla platnosti 3-ho októbra pre celé územia Republiky — právom vytýká sťažnosť, — že po tomto dni príslušným bol iba súd lichevný súdiť o priestupku dl'a Š 6 cit. zák.

Keďže ale dňa 7-ho januára 1921 osoboval si správny úrad súdiť o priestupku prekročenia maximálnych cien — prekročil medze svojej pôsobnosti — rozsudok ním vyneseny je absolutne zmatečným a bol preto ako nezákonný zrušen — aniž nss mal možnosť zaoberať sa ešte aj s ďalšími námietkami sťažnosti.

Č. 2345.

Štátne občianstvo. — Školstvo (Slovensko): Učitel'ia škôl konfesionálnych niesú štátnymi úradníkmi; preto nenabývajú štátneho občianstva čsl. dl'a § 1 č. 4. úst. zákona zo dňa 9. apríla 1920 č. 236 Sb. Sb. z. a n.

(Nález zo dňa 11. mája 1923 č. 7885.)

Prejudikatura: Boh. 2058 adm.

Č. 2346.

Štátne občianstvo a domovská príslušnosť (Slovensko): I. Opatrenie, ktorým obec prijíma bezpodmínečne do svojho sväzku osobu nemajúcu štát. občianstva československého, je nielen nezákonné, ale absolutne zmatečné a môže byť preto výrokem nadriadeného úradu majúceho dozerajúce právo kedykoľvek zrušeno.